

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการจัดการมูลฝอยชุมชนในเขตเมืองพัทยา ที่กล่าวมาทั้งหมดในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ พบว่าปัญหาในการจัดการมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยาคือ การมีปริมาณมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดซึ่งมีจำนวนมากและมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามความเจริญของเมืองพัทยาซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว ในขณะที่มีการนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่และการฟื้นฟูประโยชน์จากมูลฝอยน้อยเมื่อเทียบกับปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ ส่งผลทำให้พื้นที่ที่ใช้ในการจัดการมูลฝอยที่มีอยู่เดิมนั้น ไม่อาจรองรับกับปริมาณมูลฝอยที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ยังพบว่าระบบการจัดการมูลฝอยชุมชนโดยเฉพาะระบบการคัดแยกมูลฝอยไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ โดยเป็นการคัดแยกมูลฝอยประเภทที่ยังใช้ได้เพื่อขายซึ่งไม่เป็นระบบระเบียบ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยในการจัดเก็บมูลฝอย กลิ่นเหม็นรบกวนและการแพร่กระจายของเชื้อโรคที่มาจากสถานที่จัดการมูลฝอยอีกด้วย ซึ่งสาเหตุของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมูลฝอยชุมชนไม่ได้กำหนดให้มีกระบวนการคัดแยกมูลฝอย และวิธีปฏิบัติในการจัดการมูลฝอยชุมชนสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบที่กำหนดไว้ในกฎหมายมีไม่เพียงพอ

สำหรับมาตรการทางกฎหมายในการจัดการมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยา จากการศึกษาพบว่ามีกฎหมายท้องถิ่นของเมืองพัทยายที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจของพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 กำหนดมาตรการในการจัดการมูลฝอยชุมชนไว้ ดังนี้

1. มาตรการในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง กำหนดให้ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือที่ดินที่ติดกับทางสาธารณะต้องรักษาอาคาร สถานที่หรือที่ดินนั้น ไม่ให้มีมูลฝอยชุมชน ในลักษณะที่ประชาชนเห็นได้จากที่สาธารณะหรือในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ และกำหนดห้ามมิให้ทิ้งมูลฝอยในสถานที่ที่ไม่สมควร โดยกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งมูลฝอยชุมชน ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในสถานสาธารณะ เว้นแต่ในภาชนะหรือในที่เมืองพัทยาจัดให้ หรือในสถานที่ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือนายกเมืองพัทยาอนุญาตให้โดยเฉพาะ

สำหรับมาตรการในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองจากการศึกษาพบว่า มีกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ 2 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ที่กำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดอย่างเดียวกันไว้แตกต่างกัน อีกทั้งยังกำหนดตำแหน่งของเจ้าพนักงานที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิด ,ตำแหน่งของเจ้าพนักงานที่มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีและลงโทษปรับ และระยะเวลาในการชำระค่าปรับตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบซึ่งจะมีผลทำให้คดีอาญาเลิกกันได้แตกต่างกันด้วย ซึ่งในกรณีนี้ตามหลักกฎหมายอาญา เรื่อง การกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทนั้นให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด ดังนั้น การปรับบทกฎหมายลงโทษผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรการในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น จึงขึ้นอยู่กับว่าการกระทำความผิดดังกล่าวกฎหมายฉบับใดกำหนดโทษทางอาญาไว้สูงกว่ากันจึงจะนำกฎหมายฉบับนั้นมาบังคับใช้ และเมื่อทราบว่าจะใช้กฎหมายฉบับใดแล้ว จึงมาพิจารณาว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวกำหนดให้เจ้าพนักงานตำแหน่งใดมีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีและลงโทษปรับ และผู้กระทำความผิดจะต้องชำระค่าปรับตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบภายในระยะเวลาเท่าไรจึงจะมีผลทำให้คดีอาญาเลิกกัน ส่วนในเรื่องตำแหน่งของเจ้าพนักงานที่จะมีอำนาจจับกุมผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรการในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองนั้น เห็นได้ว่าเมื่อการกระทำการฝ่าฝืนมาตรการดังกล่าวเป็นความผิดทั้งตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ดังนั้น เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดทุกตำแหน่งตามกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงมีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิด

แต่อย่างไรก็ตามในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ได้กำหนดมาตรการทางปกครองแทนการลงโทษโดยให้รองปลัดเมืองพัทยา และผู้ได้รับการแต่งตั้งจากปลัดเมืองพัทยา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในเวลาที่กำหนดในกรณีที่จับกุมผู้กระทำความผิดได้แทนการลงโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตามให้คดีเป็นอันเลิกกัน แต่ในข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ไม่ได้บัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้

2. มาตรการในการกักเก็บมูลฝอย กำหนดให้ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอย ในอาคารสถานที่ที่ตนครอบครองอยู่ ซึ่งภาชนะรองรับมูลฝอย ต้องไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด กันแมลงและสัตว์ หรือตามคำแนะนำและเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือนายกเมืองพัทยา

สำหรับมาตรการในการกักเก็บมูลฝอย จากการศึกษาพบว่าเป็นมาตรการที่กำหนดให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่เอกชนเท่านั้น ในขณะที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเก็บขนมูลฝอยชุมชน ทั้งหน่วยงานของเมืองพัทยาและเอกชนผู้ได้รับอนุญาตไม่ได้ถูกบังคับให้ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับหรือให้มีที่รองรับมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะในเขตเมืองพัทยาด้วย ทำให้ในที่หรือทางสาธารณะบางพื้นที่เกิดปัญหาเรื่องภาชนะรองรับมูลฝอยมีจำนวนไม่เพียงพอกับปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในบางพื้นที่และปัญหามูลฝอยล้นออกมานอกภาชนะรองรับ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเก็บขนมูลฝอยชุมชน ไม่ได้จัดวางภาชนะรองรับมูลฝอยไว้ เพราะไม่ได้ถูกบังคับตามกฎหมายให้ต้องกระทำ

นอกจากนี้มาตรการในการกักเก็บมูลฝอยในข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ก็ไม่ได้กำหนดมาตรการเพื่อให้มีการคัดแยกมูลฝอยตั้งแต่ขั้นตอนการกักเก็บมูลฝอย โดยการจัดวางภาชนะรองรับโดยแยกประเภทมูลฝอยตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการ ทำให้ไม่มีการคัดแยกมูลฝอยก่อนทิ้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดในการดำเนินงานด้าน 3Rs และไม่สอดคล้องกับปัญหาปริมาณมูลฝอยย่อยสลายยากแต่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ที่ถูกนำไปกำจัดทิ้งจำนวนมาก

3. มาตรการในการเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอย กำหนดให้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยา หรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากนายกเมืองพัทยาซึ่งก็คือ พนักงานของบริษัทเอกชนที่รับดำเนินการในการจัดการมูลฝอยชุมชนเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ดำเนินการเก็บขนขนส่ง และกำจัดมูลฝอยชุมชน ตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บขนมูลฝอยจากอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเขตเมืองพัทยา การขนย้ายมูลฝอย จนถึงขั้นตอนการกำจัดมูลฝอย และกำหนดวิธีการในการจัดการมูลฝอยไว้ โดยกำหนดให้การขน ย้าย มูลฝอยชุมชน จะต้องดำเนินการให้เรียบร้อย มิให้มีการรั่วไหลของน้ำขยะหรือมีกลิ่นเหม็นออกมาภายนอก

สำหรับการกำหนดให้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยา หรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากนายกเมืองพัทยาเท่านั้น ที่จะเป็นผู้ดำเนินการจัดการมูลฝอยชุมชน ตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บขนมูลฝอยจากอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเขตเมืองพัทยา การขนย้ายมูลฝอย จนถึงขั้นตอนการกำจัดมูลฝอยนั้น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในการจัดการมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยานั้นได้มีการคัดแยกมูลฝอยที่ภาชนะรองรับมูลฝอยจาก

แหล่งกำเนิดมูลฝอยโดยผู้ประกอบอาชีพเก็บของเก่าขาย(ซาเล้ง) และมีการคัดแยกที่บ่อฝังกลบ มูลฝอยโดยชาวบ้านที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงบ่อฝังกลบ เพื่อคัดแยกมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) ออกไปขายให้แก่ร้านรับซื้อของเก่า โดยในบางครั้งการกระทำของผู้ประกอบอาชีพเก็บของเก่าขาย (ซาเล้ง) ทำให้เกิดความสกปรกเลอะเทอะและเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และการคัดแยกที่บ่อฝังกลบมูลฝอยโดยชาวบ้านที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงนั้นในบางครั้งมีการขุดคุ้ย มูลฝอยที่ถูกฝังกลบไปแล้วทำให้เกิดการพัดปลิวของมูลฝอยและการแพร่กระจายของเชื้อโรค ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้ประกอบอาชีพเก็บของเก่าขาย (ซาเล้ง) นั้น ถือได้ว่าเป็นการค้ำ ขี้มูลฝอย ในถังรองรับ ส่วนการกระทำของชาวบ้านที่อาศัยบริเวณใกล้เคียงบ่อฝังกลบมูลฝอย ถือได้ว่าเป็นการขุดมูลฝอยในสถานที่ถ่ายเทมูลฝอยของเมืองพัทยา และไม้อาจถือได้ว่าการกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยาหรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากนายกเมืองพัทยา ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ผิดตามข้อ 15 แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544

ส่วนการกำหนดวิธีในการจัดการมูลฝอยโดยกำหนดให้การขน ข้าย มูลฝอยชุมชน จะต้องดำเนินการให้เรียบร้อย มิให้มีการรั่วไหลของน้ำขยะหรือมีกลิ่นเหม็นออกมาภายนอกนั้น เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับขั้นตอนการดำเนินงานในการจัดการมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยาที่มีการคัดแยกมูลฝอยเพื่อนำมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) ไปขายในขั้นตอนการเก็บขนมูลฝอยที่รถเก็บขน และที่สถานีขนถ่ายขยะมูลฝอยโดยพนักงานเก็บขน ประกอบกับปัญหาเรื่องในเมืองพัทยามีปริมาณมูลฝอยย่อยสลายยากแต่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ถูกนำไปกำจัดทิ้งจำนวนมาก และปัญหาในเรื่องพื้นที่ในการจัดการมูลฝอยไม่เพียงพอ นั้น พบว่าปัญหาทั้งหมดดังกล่าวมีสาเหตุจากการที่เมืองพัทยาไม่มีกระบวนการคัดแยกมูลฝอยในขั้นตอนการเก็บขนมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จัดการปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้แม้จะมีการคัดแยกมูลฝอยมาบ้างแล้วในขั้นตอนการกักเก็บมูลฝอย แต่มูลฝอยก็จะถูกรวมกันอีกครั้งในสถานที่จัดการมูลฝอย

นอกจากนี้ จากการศึกษาไม่พบว่าในข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ได้กำหนดมาตรการในการกำจัดมูลฝอยไว้ด้วย ซึ่งในทางปฏิบัตินั้นเมืองพัทยาได้นำหลักเกณฑ์ทางวิชาการในการฝังกลบมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาลที่ออกโดยราชการ ส่วนกลางมาปรับใช้ ประกอบกับการควบคุมการปฏิบัติงานตามสัญญาว่าจ้างบริษัทเอกชน จึงอาจเกิดปัญหาการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการได้ เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดมูลฝอยไม่ได้ถูกบังคับตามกฎหมายให้ต้องกระทำตาม ประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเมืองพัทยาได้ว่าจ้างบริษัทเอกชนเพียงรายดำเนินการจัดการมูลฝอยทุกขั้นตอนและเป็นสัญญาระยะยาว หากเกิดปัญหากรณีบริษัทเอกชนผิดสัญญาไม่ดำเนินการกำจัดมูลฝอยให้

ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางวิชาการ หรือไม่ปฏิบัติสัญญาว่าจ้างยอมไม่เกิดสภาพบังคับ บริษัทเอกชนตามสัญญาจ้างได้ในความเป็นจริง เพราะหากบริษัทเอกชนหยุดหรือไม่ดำเนินการใด ก็จะมีปัญหาขยะล้นเมือง เนื่องจากหน่วยงานของเมืองพัทยาไม่มีกำลังเพียงพอที่จะจัดการมูลฝอยของเมืองพัทยาได้เองทั้งหมด ซึ่งหากเกิดกรณีดังกล่าวขึ้นจะส่งผลทำให้การกำจัดมูลฝอยไม่ถูกสุขลักษณะและอาจทำให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อโรคได้

4. มาตรการในการเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอย โดยกำหนดให้ผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ในเขตเมืองพัทยา จะต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยา หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากนายกเมืองพัทยาเป็นผู้จัดการเก็บขนมูลฝอยชุมชน จากอาคาร สถานที่ ที่ตนครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมการเก็บขนมูลฝอยตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

สำหรับมาตรการในการเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอย เมื่อพิจารณา ประกอบกับปัญหาในเรื่องที่เมืองพัทยาไม่สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอย ชุมชนจากประชาชนในเมืองพัทยาได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจัดการมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้น ทำให้เมืองพัทยาต้องมีการนำงบประมาณส่วนอื่นมาใช้ในการจัดการมูลฝอยชุมชนด้วย แล้วพบว่าอัตราค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บดังกล่าวเมืองพัทยาเรียกเก็บเพียงค่าเก็บและขนมูลฝอย เท่านั้น ไม่ได้กำหนดให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดมูลฝอยด้วย ทั้งที่การดำเนินงานในการจัดการมูลฝอยชุมชน มีขั้นตอนตั้งแต่การเก็บขน ขนส่ง และกำจัดมูลฝอย และในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20(4) ได้ให้อำนาจเมืองพัทยาในการกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมในการกำจัดมูลฝอย ดังนั้น ค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอยที่เมืองพัทยาเรียกเก็บ อยู่ในปัจจุบันจึงไม่สะท้อนให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการจัดการมูลฝอยชุมชนที่แท้จริง

5.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหามูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยา ผู้เขียนขอ นำเสนอแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 และให้นายกเมือง พัทยาออกข้อบังคับเมืองพัทยา โดยอาศัยอำนาจตามในข้อ 17 แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ดังต่อไปนี้

1. ยกเลิกความหมายของ “มูลฝอยชุมชน” ที่บัญญัติไว้ในข้อ 4. แห่งข้อบัญญัติเมือง พัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 โดยให้ใช้ข้อความนี้แทน

“มูลฝอยชุมชน” หมายความว่า ขยะมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน เช่น บ้านพักอาศัย ธุรกิจร้านค้า สถานประกอบการ สถานบริการ ตลาดสด อาคารหรือสถานที่ใด ในเขตเมืองพัทยา อันได้แก่ มูลฝอยย่อยสลาย มูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) และมูลฝอยทั่วไป แต่ไม่รวมถึงมูลฝอยติดเชื้อและของเสียอันตราย

2. เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ ในข้อ 4. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544

“มูลฝอยย่อยสลาย” หมายความว่า มูลฝอยที่ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติและ/หรือสามารถนำมาหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษอาหาร มูลสัตว์ ซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมถึงซากหรือเศษของพืช ผัก ผลไม้ หรือสัตว์ที่เกิดจากการทดลองในห้องปฏิบัติการ

“มูลฝอยที่ยังใช้ได้(รีไซเคิล)” หมายความว่า มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น เศษเหล็ก แก้ว พลาสติก กระดาษ เป็นต้น

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า มูลฝอยที่ย่อยสลายได้ยากหรืออาจจะย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ แต่ไม่คุ้มกับต้นทุนในการนำกลับมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีการผลิตทางอุตสาหกรรม เช่น กล่องบรรจุนมพร้อมดื่ม โฟม ซองหรือถุงพลาสติกสำหรับบรรจุอาหารด้วยวิธีสูญญากาศ ซองหรือถุงพลาสติกสำหรับบรรจุเครื่องอุปโภคด้วยวิธีรีดความร้อน เป็นต้น

“นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่” หมายความว่า การนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในรูปแบบของการนำกลับมาใช้ซ้ำ หรือในรูปแบบการแปรรูปใช้ใหม่

3. เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ให้เป็น วรรคสองของข้อ 5. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544

“ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเก็บขนมูลฝอยชุมชน ทั้งหน่วยงานของเมืองพัทยาเอง และผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยในสถานที่ต่าง ๆ ในเขตเมืองพัทยา โดยให้มีภาชนะรองรับเพียงพอสำหรับมูลฝอยแต่ละประเภท”

4. ให้นายกเมืองพัทยาออกข้อบังคับเมืองพัทยา กำหนดประเภทภาชนะรองรับมูลฝอย และกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบในการเก็บขนมูลฝอย เป็นผู้กำหนดสถานที่และจำนวนของภาชนะรองรับมูลฝอยแต่ละประเภทที่จะนำไปวาง

5. เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ให้เป็น วรรคสองและวรรคสามของข้อ 9. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544

“ในกรณีที่มีการคัดแยกมูลฝอยชุมชนมาก่อนแล้วไม่ว่าจากภาชนะรองรับของ เอกชน หรือภาชนะรองรับตามที่หรือทางสาธารณะให้หน่วยงานของเมืองพัทยาหรือผู้ได้รับ อนุญาต จะต้องเก็บขน และขนส่งมูลฝอยโดยไม่ให้มีการนำมูลฝอยที่ถูกคัดแยกมาปะปนกันอีก ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่นายกเมืองพัทยาประกาศกำหนด

ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูล ลงในที่รองรับมูลฝอย “

6. ให้นายกเมืองพัทยายกข้อบังคับเมืองพัทยากำหนดหลักเกณฑ์ในการเก็บขน และขนส่งมูลฝอยชุมชนที่ถูกคัดแยกมาก่อนแล้ว และกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการที่รับผิดชอบ ในการเก็บขน และขนส่งมูลฝอย เป็นผู้ควบคุมการดำเนินการเก็บขน และขนส่งมูลฝอยชุมชน

7. ยกเลิกข้อ 10. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 และให้บัญญัติข้อความต่อไปนี้เป็น ข้อ 10. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 แทน

“ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดมูลฝอยชุมชน ทั้งหน่วยงานของเมืองพัทยา เอง และผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามที่นายกเมืองพัทยาประกาศ กำหนด“

8. ให้นายกเมืองพัทยายกข้อบังคับเมืองพัทยากำหนดหลักเกณฑ์ในการกำจัดมูล ฝอยชุมชน

9. ยกเลิกข้อ 11. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 และให้บัญญัติข้อความต่อไปนี้เป็น ข้อ 11. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 แทน

“ผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดในเขตเมืองพัทยา จะต้องให้เจ้าหน้าที่ของ เมืองพัทยา หรือบุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นผู้เก็บขนมูลฝอยชุมชน จากอาคารหรือสถานที่ที่ตนครอบครองอยู่ โดยเสียค่าธรรมเนียมในการจัดการมูลฝอย ตามอัตราที่ กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้”

10. ให้นายกเมืองพัทยายกข้อบังคับเมืองพัทยากำหนดหลักเกณฑ์ในการขึ้น ทะเบียนผู้ประกอบการอาชีพเก็บของเก่าขาย(ซาเล้ง) และผู้ดำเนินการคัดแยกมูลฝอยที่บ่อฝังกลบมูล ฝอย และกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากนายกเมืองพัทยาทตามข้อบัญญัติเมือง พัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ข้อ 15.

11. เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้ให้เป็นวรรคสามของข้อ 16. แห่งข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544

“ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามข้อ 7 และข้อ 8 ให้พนักงานเมืองพัทยาที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตามให้คดีเป็นอันเลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามพนักงานเมืองพัทยาดังกล่าวมีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่การชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด”

12. แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 ทำยข้อบัญญัติเมืองพัทยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2544 โดยกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บและขนใหม่ โดยอาศัยหลักเกณฑ์ทางวิชาการประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยาที่ถูกเก็บขนในแต่ละวัน และข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณมูลฝอยชุมชนของเมืองพัทยาที่ถูกนำไปกำจัดทิ้งในแต่ละวันด้วย เพื่อให้สะท้อนให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการจัดการมูลฝอยชุมชนที่แท้จริง

นอกจากการนำเสนอแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายท้องถิ่นที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ผู้เขียนขอเสนอแนวทางปฏิบัติให้เมืองพัทยาสั่งการรวบรวมการรองรับเพื่อให้มีการนำมูลฝอยที่ถูกคัดแยกโดยหน่วยงานของเมืองพัทยา โดยเฉพาะมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) ซึ่งเป็นมูลฝอยประเภทที่ย่อยสลายยากและถูกนำไปกำจัดทิ้งจำนวนมาก นำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ โดยเมืองพัทยาอาจจะจัดพื้นที่สำหรับรองรับมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) และนำมูลฝอยเหล่านั้นไปขายให้แก่โรงงานคัดแยกหรือแปรสภาพ หรือโรงงานรีไซเคิลเอง เพื่อให้เป็นรายได้ของเมืองพัทยา